

[Arbejdsministeren]

Som jeg sagde før, er vi meget opmærksomme på disse problemer, og vi deler bekymringen over det store tal, men vi ser ikke noget alternativ til den nuværende ordning; derfor må vi løse problemerne i relation til denne.

Finn Jørgensen (KF):

Afsluttende vil jeg bare spørge ministeren, om han er opmærksom på, at denne ordning ikke skaber ét eneste varigt job.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Det er jeg ikke opmærksom på. Hvad er alternativet, hr. Finn Jørgensen? Hvad er alternativet til denne ordning? Alternativet er, at vi opgiver mennesker, lader dem gå år ud og år ind, uden at de får tilbudt et stykke arbejde. Da ordningen startede, var det med mennesker, som i nogle tilfælde havde gået ledige i tre og fire år. Over halvdelen af dem kom ikke tilbage i en arbejdsløshedssituation. Selv under de gunstige forhold i 1980 kom mere end 40 pct. af de langtidsarbejdsløse i varig beskæftigelse. Alternativet, som hr. Finn Jørgensen ruller op her – sådan forstod jeg de sidste bemærkninger – er, at man afskaffer ordningen. Det er simpelt hen at acceptere langtidsarbejdsløsheden, at acceptere, at en bestemt befolkningsgruppe simpelt hen ikke skal hjælpes.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 74

9) Til *arbejdsministeren* af:

Arne Bjerregaard (KrF):

»Vil ministeren udvide sit bebudede lovforslag om beskyttelse af allerede ansatte ved indgåelse af eksklusivaftaler, således at arbejdsgiveren også får retsbeskyttelse mod direkte eller indirekte at få påtvunget en aftale med en bestemt fagforening, når ingen af de allerede ansatte ønsker det?«

Skriftlig begrundelse.

Et gartneri i hovedstadsområdet beskæftiger 22 mand. Arbejdsgiveren har udbetalt løn efter gældende aftale, men har i øvrigt ikke keret sig om sine medarbejderes faglige til-

hørsforhold. Dog kan det oplyses, at ingen af medarbejderne er SiD-medlemmer.

SiD kræver nu, at arbejdsgiveren inden den 4. februar 1982 indgår en eksklusivaftale med SiD, hvilket hverken arbejdsgiveren eller medarbejderne ønsker.

Virksomheden eksporterer den største del af sine produkter, og i protest mod magtmisbruget vil virksomheden sandsynligvis blive lukket til skade for såvel beskæftigelse som eksport.

Arne Bjerregaard (KrF):

Domstolen i Strasbourg afgjorde, så vidt jeg husker den 13. august 1981, at medarbejdere ikke kan afskediges fra deres arbejdsplads på grund af deres faglige tilhørsforhold eller mangel på samme, og ministeren har i den anledning bebudet et lovforslag, der skal sikre ansatte herhjemme denne ret – eller frihed, om man vil – hvilket jeg mener er i klar overensstemmelse med vor grundlovs ordlyd.

Foranlediget af en ny sag, hvor SiD vil tvinge en gartner i Københavns omegn til at indgå eksklusivaftale mod dennes og medarbejdernes ønske, finder jeg det betimeligt at spørge ministeren, om han ikke mener, at arbejdsgiveren såvel som arbejderne bør være fri for uberettiget indblanding fra organisationernes side, når løn og arbejdsvilkår er i overensstemmelse med gældende regler og såvel arbejdsgiveren som medarbejderne ønsker at være fri for indblanding fra såvel arbejdsgiverorganisationens som lønmodtagerorganisationens side. Det drejer sig altså ikke om et forbud mod eksklusivaftaler, men om frihed for den enkelte til selv at bestemme, om han eller hun vil indgå en eksklusivaftale eller ej.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg forstår godt, at hr. Arne Bjerregaard har stillet dette spørgsmål, for på det tidspunkt, da han stillede spørgsmålet, vidste han ikke, hvornår regeringens lovforslag på området kom. Det er nu fremsendt til folketinget, og bliver det ikke fremsat i dag, bliver det det i morgen; det er altså færdigt, og derfor vil jeg finde, at det var mest korrekt, om vi udsatte denne meget spændende diskussion om dette meget spændende spørgsmål til den ordinære førstebehandling, som kan